

være berettigede. Et andet æret Medlem var noget betænkelig ved Valgmaaden i § 4. Den afviger ikke ret meget fra den nu gjældende. Det Gamle er, at Amtsrådene vælge; det Nye er, at deres Valg bindes noget, nemlig saaledes, at der skal vælges mellem de Medlemmer, der foreslaas af Landbosforeningerne. Det forekommer mig, at naar man vil tillægge Landbosforeningerne en vis Sagkundskab, er det ikke nogen urigtig Vej at gaa i dette Forhold. Jeg skal endnu kun gjøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem, der udtalte sig mod det i 1ste Linie i § 1 brugte Udtryk „fortrinnsvis rene Racer“. Det er et Udtryk, som jeg tror paa de foreløbige Stadier, under Forberedelsen omkring i Landbosforeningerne, har givet Anledning til meget store Forhandlinger, og man er havnet i dette Udtryk, som ganske vist ikke er meget heldigt. Det ærede Medlem har Ret i, at det ikke er let til Syvende og sidst at vide, hvad der egentlig menes dermed; men naar det ærede Medlem sagde, at han kunde ønske rene Racer, saa maa jeg dertil sige, at jeg anser det jystte Maltkvæg, til Vels det jystte Fedekvæg, det røde Kvæg, om man vil den her domicilerede Angler-race og den jystte Hesterace for at være rene Racer; jeg tror, at der i alt Fald indenfor disse er Stammer, som man endnu kan betegne saaledes, at man fuldstændig kan sige, at de have ganske Præget af de rene Stammer i Racen, jeg tror altsaa, at det er fornuftigt og rigtigt at søge fortrinnsvis at præmiere dem. Jeg tror paa den anden Side, at der er Egne i Landet, hvor Avlen er stillet saaledes, er gaaet i saadanne Retninger, at det er umuligt at lade være at tage Hensyn dertil. Jeg er ikke videre glad ved denne Betegnelse i § 1; men det forekommer mig, at man maa paa en eller anden Maade sige, at hvad man helst vil have frem er de rene Racer. Kan det udtrykkes paa en anden Maade, saa skal jeg ikke have Noget derimod.

Breinhold: Naalig hvad den ærede Minister nu sagde i sin sidste Bemærkning, kan jeg i og for sig ganske tiltræde, og min egen Bemærkning gik ogsaa blot ud paa, at jeg vilde søge at finde en anden Redaktion for det Udtryk, som han selv indrømmede ikke er saa overordentlig heldigt. Grunden til, at jeg bad om Ordet, var, at jeg vilde værgе mig mod en lille Misforstaaelse, som jeg tror, at den ærede Minister gjorde sig skyldig i over for min almindelige Udtalelse. Maaste har jeg ikke udtalt mig tydelig. Den ærede Minister sagde, at jeg havde udtalt en saadan Betænkelighed overfor Lovforslaget,

at jeg næsten ikke kunde gaa med dertil, men at jeg dog af en vis Loyalitet nok vilde gaa med. Det er denne Misforstaaelse, som jeg maa gjøre Indsigelse imod. Jeg har haft store Betænkeligheder og fremhævet dem meget stærkt, mod den ene Side af de Foranstaltninger, der foreslaas, nemlig de talrige Dyrstuer, men paa ingen Maade mod Lovforslaget i dets Helhed og allermindst mod den Del, det fjerde Stykke i § 1, som jeg saa stærkt har sluttet mig til. Det er derfor saa langt fra, at mine Betænkeligheder gjælde eller have gjældt hele Lovforslaget, at de kun gjælde den ganske enkelte, specielle Del, som jeg tror bestemt at have fremhævet.

Suel: Jeg skal ikke trætte det høie Thing, det er kun en enkelt Bemærkning, jeg skal gjøre, en Henstilling til det Udvalg, som jeg haaber bliver nedsat og hvori jeg ligeledes haaber, at jeg ikke selv kommer ind. I § 1 staar blandt de Dyr, til hvilke der skal uddeles Præmie, 2- og 3-Mars Hingste og Tyre fra 1—3 Aar. Jeg vil henstille, om man ikke kunde enten udlette dette om 2-Mars Hingste og 1—2 Mars Tyre — det tror jeg nu i og for sig ikke vil være saa heldigt, da Landbrugsforeningerne sætte Pris paa, at det bliver staaende — eller ogsaa kunde tilføie hertil en Bestemmelse, som gjør, at de 2-Mars Hingste og 2-Mars Tyre, som have faaet Præmie, og som senere vise sig — hvad der idelig er Tilfældet — at være fuldstændig ufrugtbare som Tillægsdyr, ufsadeliggjøres som saadanne, naar de have faaet Opbevaringspræmie, saa at denne altsaa virkelig kun bliver en Opbevaringspræmie, men ikke et Kjendetegn paa, at dette Dyr af Foreningen og paa en vis Maade ogsaa af Staten erkjendes for at være et afslødygtigt Dyr. Jeg har set en Masse saadanne Tilfælde, og jeg har selv som Jormand for en Tyreforening lidt under, at vi have kjøbt ganske udmærkede unge Tyre paa 2 Aar, som jeg ikke vilde have i min Stald som Tyre, da de bleve 4 Aar. Nu er det jo muligt, at man fra Landbosforeningernes Side vil sige: Ja, det er jo kun en Opbevaringspræmie, og at man kunde troste sig med, at der derved ikke vilde ske nogen Skade; men vi læse saa ofte i Bladene Annoncer om, at den og den Hingst, der tidligere har været præmieret, staar til Bedækning, og da vil Ingen kunde modsige, at det er en virkelig præmieret Hingst, selv om den kun har faaet Præmie som 2 Aar gammel. Naar saadanne Dyr enten ufsadeliggjøres, eller den Bestemmelse udlettes om, at 1—2-Mars Handyr kunne præmieres, tror jeg, at man i saa Henseende har sikret sig fuldstændig,